

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK! XX. (XXXVI.) ÉVFOLYAM, 37 SZÁM 2025. SZEPTEMBER 13.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Hány nap
van az égen?**

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Hány nap van az égen?

A kérdés természetesen nem csillagászati, hanem politikai, mondhatni reálpolitikai kérdés. Miniszterelnök úr válaszolt is rá. A Magyar Nemzet 2023 nyarán megírta, hogy „megvilágosító erejű beszédet mondott Orbán Viktor az idén Tusnádfürdön.” Nos, akkor két napot látott az égen, az Egyesült Államokat és Kínát. 2025-ben ugyancsak Tusnádfürdön már három napot említett. Az első kettő mellé bekerült, illetve napról léven szó, felkerült Oroszország is.

Nincs ezzel semmi baj. A világ változik. Róma sem uralhatta a világot az idők végezetéig. A Német-római Birodalom sem volt örök, de még a mi kis közép-európai birodalmunk, az Osztrák-Magyar Monarchia sem. Előbb-utóbb az amerikai nap is leáldozik. A reálpolitika éppen abban különbözik a vallásos hittől, hogy ezt képesek vagyunk észrevenni.

Én azt mondom, hogy már önmagában a felismerés is érték. Az Európai Unió mai vezetői például képtelenek belátni, hogy az Európai Unió a mai konstrukcióban nem világuralmi tényező. És mivel nem képesek a reális értékelésre, irreális akciókra vállalkoznak. Ursula von der Leyennek illene ismerni Otto von Bismarckot, aki úgy vélte, hogy Oroszországot nem lehet legyőzni, ezért nem is kell ezzel kísérletezni.

A három nap tehát napjaink realitása. Tetszik, nem tetszik, ez van! A kérdés az, hogy mi hogyan alkalmazkodunk ehhez. A jó az lenne, ha azt tehetnénk, mint a gazdag német nyugdíjas. Nyáridőben élvezem az Alpok napsugarát, télen meg a portugál napon melegszen.

Számunkra nincs két nap. Nem lehet arra építeni, hogy hol az egyik nap melegít, hol a másik. Ha pedig így van, akkor előbb vagy utóbb, de választani kell.

A politikai nap egyébként némileg hasonlít a csillagászati Napra. A Nap nem egyedül van, rendszert képez. Mi, a Föld a Nap-rendszer részei vagyunk. Lehet, hogy a világ-mindenségben van valahol egy másik nap, de a mi Naprendszerünkől nem tudunk elszakadni. Legalábbis a tudomány mai állása szerint.

A politikai naprendszerektől viszont el lehet szakadni. Lehet olyan mozgásformákat felvenni, ami közelíti a pályánkat a másik politikai naprendszerhez és valamilyen kapcsolódásokat hozunk létre. A magyar külpolitika tulajdonképpen évszázadok óta erre az elvre épül. Egy naprendszer részei vagyunk, de élvezni akarjuk a másik melegét is.

Ez a politika azonban nem egyszerű. Az azerbajdzsáni és örmény vezetők éppen most kaptak leckét ebből. Kiegyeztek Trump Amerikájával. Trump még csapatokat is küld hozzájuk a béke fenntartására. És úgy gondolták, hogy ezzel a hátszálakkal beléphetnek a Sanghaji Együttműködés egyre ígéretesebb rendszerébe. Ellenséget nem engedünk magunk közé! Nagyjából ez volt India,

Kína, Oroszország, Pakisztán válasza. Még szót sem kaphattak a csúcstalálkozón.

A külpolitika sokak számára a belpolitikai túlélés eszköze. A szlovák Fico Putyinnal is jóba akar lenni, Kínába is elment az ünnepi diszszemlére, de mindjárt utána leült tárgyalni Zelenszkijjel. Még az európai perspektívát és megkecsegtette előtte. A vége szinte megjósolható. A hintapolitikát, ahogyan régen nevezték, megunja a keleti nap, és oda-haza pedig biztosan akad valaki, aki Ficonál hitelesebben testesíti meg a nyugatbarát irányzatot.

Vucic szerb elnök többvektorú, ahogyan ő nevezi, külpolitikája is a végéhez közeledik. A hírek szerint Putyin garanciát kért tőle, hogy a szerb hadiipar termékei nem kerülnek az ukránokhoz. Vucic ilyet nem tudott vagy nem akart adni. A szerb elnököt nem az oroszok haragja fogja elsöpörni, hanem saját népe. A szerb nép, amely ugyan sokféle emberekből áll, de mint nép sohasem volt áruló.

A magyar külpolitika az elmúlt években nagyon ügyesen manőverezett a szaporodó politikai napok között. Az alapállás szilárdnak bizonyult: a nyugati szövetség tagja vagyunk, de nyitunk a Kelet felé. Viszonylag könnyű volt ez a politika, amíg a német-orosz kapcsolat működött. Nem kellett különösebb bátorság ahhoz, hogy az oroszokkal jóban legyünk.

A háború azonban átírta a szabályokat. Ha a Nyugat hadakozik az oroszok ellen, nem illik feljűk nyitogatni. Ha mégis lépegetünk a keleti nap felé, akkor fejünkre hullik a Nyugat rosszallása. Ennek következményeit egyre súlyosabban érezzük. Az EU már nem csak a pénzünk visszatartásával büntet, de engedi az ukránokat, hogy bombázzák a Barátság köolajvezetékét.

Most szerencsénkre közbejött Trump. Az EU látja a magyar-amerikai különleges viszonyt, és ez óvatosságra inti. De ki tudja, hogy meddig? És ki tudja, hogy meddig tart a különleges viszony Amerikával? Meddig tudjuk fizetni az amerikai tea árát, mert mint tudjuk, ingyen tea nem létezik.

A magyar történelemben már sok minden csúnya dolog előfordult. Volt, amikor az angolok és a franciák a román hadsereget küldték ránk, mert féltek, hogy Magyarország elszabadul a nyugati nap befolyása alól. Volt, amikor a németek saját katonáikkal vetettek véget a Kállay-kettősnek titulált kettős külpolitikának.

Szerencsére a magyar külpolitika ma nincsen döntési kényszerben. Nem 1919-ben vagyunk és nem 1944-ben. A Nyugat szorongat bennünket, de még nem lép közbe. A Kelet aggodalommal figyel ránk, de támogat, és nem kéri, hogy álljunk a keleti nap sugarai alá.

De nem titkolja, hogy előbb vagy utóbb, de döntenünk kell. A jó hír az, hogy ez nem egyedi döntés lesz. Egy új világrend születik sokak döntéséből. De döntenünk kell!

A németek háborút akarnak

Ukrajna nyugati támogatóinak el kell fogadniuk, hogy az Oroszország elleni katonai erőfeszítések kudarcot vallanak, és ehelyett az ország gazdaságának aláásására kell összpontosítaniuk, többek között kereskedelmi partnereinek szankcionálásával – jelentette ki Friedrich Merz német kancellár. Oroszországot nem lehet legyőzni, ezért nem is érdemes háborúzni vele. Ezt a 19. század nagy német kancellára, Bismarck tudta. A 21. század törpekanclárja nem tudja. Háborút akarnak!

KÜLFÖLD

Fotó: gartenzwerge-lustig.de és bundesregierung.de

Kallas maga is hülye, és hülyíti az embereket

Fotó: Twitter

„Putyin és Hszi azt mondták, hogy Oroszország és Kína együtt harcolt a második világháborúban, és győzelmet arattak a nácik felett. Arra gondoltam: »Ez valami új«” – jelentette ki Kaja Kallas, az EU külügyi és biztonságpolitikai főbiztosa. Úgy látszik e magas poszt betöltéséhez nem kell történelemből vizsgázni, elég a liberális baromságokat ismételgetni.

A lengyelek vért akarnak látni

Fotó: static.prusa.pl

A lengyel külügyminisztérium felszólította a Belaruszban tartózkodó lengyel állampolgárokat, hogy minél hamarabb hagyják el az országot „bármilyen elérhető kereskedelmi és magánjellegű eszközzel” – közli az RMF24. A lengyelek bármi áron, de fokozzák a háborús feszültséget, szítják az elenséges hangot Belarusz ellen is.

Le Macronnal! Ki az EU-ból!

Fotó: cgt.fr

A múlt szombaton több ezer ember vonult fel Párizsban, követelve Emmanuel Macron elnök lemondását és Franciaország kilépését az Európai Unióból. Macron népszerűsége a 2017-es hivatalba lépése óta a legalacsonyabb szintre süllyedt, miközben a költségvetési hiány spirálisan növekszik, és egyre nagyobb az elégedetlenség a kormány pénzügyi politikájával szemben.

Szerbia polgárháború előtt?

Fotó: n1info.rs

Aleksandar Vucic szerb elnök kínai útja a szerb diplomácia stratégiai fiaskoja, és csak ő személyesen profitál az utazásból – mondta Bosko Jaksic külpolitikai kommentátor. Amikor belpolitikáról van szó, Jaksic azt állítja, hogy Vucic egy párhuzamos világot hoz létre az élesen megosztott Szerbia valóságával szemben, saját ügyészeket, bírókat, ügyvédeket, diákokat, tanárokat, professzorokat, sőt motorosokat és veteránokat is, és mindez hozzájárul a polarizáció fokozódásához, annyira veszélyes, hogy – mint mondja – azt mondhatjuk, hogy a polgárháború már nem elvont szó Szerbiában. (Vesti iz Srbije, regiona i sveta | N1)

Hadra kel Magyarország?

Dr. Böröndi Gábor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke közölte, hogy az idei Adaptive Hussars 2025 hadgyakorlatba „az idén a civil közigazgatás teljes egészét bevonják, hiszen az országvédelem egy összetett, komplex cselekvéssorozat, amelyben a fegyveres erő, a katonák felkészültsége mellett szükség van az állami közigazgatás szoros, szakmai együttműködésére is.” Ez már komoly dolog! Meg kellene mondani őszintén a magyar népnek, hogy miért kezd a kormány ilyen totális intézkedésekbe! Ki ellen fogják az országot védeni?

Fotó: cdn.sonline.hu

BELFÖLD

Megy az 5 forintos, jön a 100 ezer forintos?

Fotó: cdn.penzcentrum.hu

A Pénzcentrum friss számításai szerint végleg eltűnhet az 5 forintos érme, és új címletek megjelenése is lehetséges: jöhetne az 500 forintos érme és a 100 ezer forintos bankjegy. Sőt, a számításunkból az jött ki, hogy már az ezres sem feltétlenül lenne alkalmas a legkisebb bankjegycímletnek – viszont érmeként egyelőre túlzottan értékes lenne. (<https://www.penzcentrum.hu/>)

Szijjártó Pekingben – jó döntés

Fotó: en.people.cn

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter részt vett Pekingben a kínai népnek a japán agresszió feletti győzelme 80. évfordulójának alkalmából rendezett ünnepségen. A magyar-kínai kapcsolatok fontos szerepet játszanak Magyarország jelenlegi problémáinak megoldásában és a jövőbeni fejlődés megalapozásában.

Betiltották a Pécs Pride rendezvényt

Fotó: pecsma.hu

A rendőrség megtiltotta az október 4-re meghirdetett Pécs Pride megrendezését. A határozat indoklása szerint a gyülekezési törvény márciusi szigorítása, valamint az Alaptörvény 15. módosítása egyértelműen kimondja: tilos olyan gyűlést tartani, amely a homoszexualitást népszerűsíti vagy megjeleníti, és a gyermekek védelme előnyét élvez a szabad gyülekezés jogával szemben. (<https://www.pecsma.hu/>)

Védjék meg a magyar munkavállalókat!

Fotó: Facebook

A magyar szakszervezetek szerint egyre több vállalat cseréli le hazai munkavállalóit harmadik országból érkező dolgozókra, sokszor kifogásolható módszerekkel. A Liga Szakszervezetek jelezte a kormánynak: elfogadhatatlannak tartják ezt a gyakorlatot, és azt szeretnék, ha a vendégmunkások alkalmazására vonatkozó szabályok szigorodnának. A Világgazdaságnak nyilatkozva Mészáros Melinda, a Liga Szakszervezetek elnöke kijelentette: „Semmilyen körülmények között nem támogatjuk a vendégmunkásokra vonatkozó előírások enyhítését. Épp ellenkezőleg, Nagy Márton nemzetgazdasági minisztertől azt kértük, hogy a feltételeket szigorítsa.”

Kínai tudósok a Munkáspártnál

Látogatást tett a Munkáspártnál a Kínai Társadalomtudományi Akadémia Marxizmus Akadémiájának küldöttsége. A vendégek megtekintették a „Kínai Sarok a Munkácsy utcában” könyvkiállítását. Átnyújtották Hszi Csin-ping kínai elnök műveinek most megjelent ötödik kötetét.

Xin Xiangyang professzor, a küldöttség vezetője nagyra értékelte a Magyar Munkáspárttal való együttműködést. Kiemelte, hogy a Munkáspárt sokat tesz a kínai sajátosságú szocializmus magyarországi megismertetéséért. Nagyra értékelte a Munkáspárt erőfeszítéseit a marxizmus elveinek korszerű alkalmazására. Megállapodás született anyagok és könyvek cseréjéről, cikkek írásáról. Az akadémia az idén

PÁRTÉLET

megrendezi a 15. Világ Szocializmus Fórumot, ahova előadóként meghívták a Munkáspárt elnökét.

Megdöbbenő erejű film az egyszerű emberek hősiességéről

Fotó: web.popo8.com

A Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetsége a Corvin Filmszínházban ünnepélyes vetítést rendezett a kínai népnek a japán agresszió feletti győzelme 80. évfordulójának alkalmából. Bemutatták a Nankingi fotóstúdió (Dead to Rights/ 南京照相馆) című filmet. 1937-38-ban a japán agresszorok 300 ezer kínait, döntően civileket mészároltak le Nanking városban. A film az egyszerű kínai emberek emberfeletti hősiességének, szabadságszeretetének állít megdöbbenő erejű emléket. A rendezvényen jelen volt a Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke és a párt több aktivistája.

Vietnámot köszöntöttük

Vietnám Nemzeti Napjának 80. évfordulóján, a függetlenség kikiáltásának ünnepén Le Thai Bui, a Vietnámi Szocialista Köztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott. A rendezvényen részt vett Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, az Országos Elnökség több tagja és a párt több aktivistája.

A KNDK ünnepén

Kang Il Choe, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott a KNDK megalakulásának 77. évfordulója alkalmából. Részt vett Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja, és a párt több aktivistája.

Emlékezzünk a kínai nép hősiességére!

Ünnepi megemlékezés a Munkáspárt központi székházában

A Munkáspárt Munkácsy Mihály utcai székháza ismét fontos esemény színhelye volt. A Munkáspárt budapesti és vidéki szervezeteinek aktivistái a kínai népnek a japán agresszorok és a faszizmus elleni háborúban aratott győzelmének 80. évfordulóját ünnepelték szeptember 6-án.

A magyar-kínai kapcsolatok ma igen kiterjedtek, számtalan állami, gazdasági és politikai szervezet vesz részt benne. Joggal gondolhatnánk, hogy egy ilyen fontos évfordulóról sok magyar szervezet emlékezik meg.

Sajnos, ez nem így van. A magyar közélet a szeptember 3-i pekingi ünnepségekre még úgy-ahogy felfigyelt, de hivatalos megemlékezésekre nem került sor.

A Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetsége igen nagy tapintattal és figyelemre méltó diplomáciai érzékenységgel egy rendezvényt tartott. A Corvin moziban bemutatták a Nankingi fotóstúdió (Dead to Rights/ 南京照相馆) című filmet. Sokan voltak a bemutatón, Kínával foglalkozó magyar szakértők, de a politikai élet képviselőit nem lehetett látni.

A film a 14 éves háború egy pillanatáról szól. A japánok 1937-38-ban lerohanták Nanking városát. 300 ezer kínait, döntően civileket mészároltak le. Az egyszerű kínai emberekről szól, a postásról, a fényképészről, a színésznőről. A film az egyszerű kínai emberek emberfeletti hősiességének, szabadságszeretetének állít megdöbbentő erejű emléket.

A magyar kormány szerencsére nem ment el az esemény mellett. A kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter részt vett a pekingi ünnepségeken és tárgyalt kínai kollégájával.

Ilyen helyzetben került sor a Munkáspárt ünnepségére. A kínai nép háborújáról na-

gyon keveset tudunk Magyarországon és elég erős a politikai ellenszél is, de ennek ellenére vagy éppen ezért nagy érdeklődés kísérte a rendezvényt. A Munkáspárt székházának nagyterme megtelt.

A rendezvényt megtisztelték jelenlétükkel a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetségének munkatársai, élükön Yang Chao ideiglenes ügyvivővel.

Az ünnepséget **Lisztes Vince** nyitotta meg, aki már több fórumon eredményesen képviselte a Munkáspártot. Bevezetőjében megemlékezett a kínai nép hősiességéről.

Ma is szükség van erre a hősiességre. Az imperializmus, más formában is, de ma is jelen van – hangsúlyozta. Ma is jelen van a tőke és ezzel jelen vannak a dolgozóellenes és idegen hatalmakkal kollaboráló kormányok is. Tanuljunk a kínai nép bátorságából, valamint kitartásából és használjuk fel ezeket a mi küzdelmünkben is!

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke felidézte az egyszerű kínai emberek emberfeletti hősiességét és szabadságszeretetét. Aláhúzta, hogy a kínai nép győzelmében meghatározó szerepe volt a Kínai Kommunista Pártnak. A Kínai Kommunista Párt szervező és lelkesítő munkája nélkül nem lett volna széles nemzeti összefogás, ami győzelemre segítette a kínai népet.

Mi, európaiak, mi magyarok sokkal tartozunk a kínai népnek – emelte ki a Munkáspárt elnöke. Kína feltartóztatta a japán hadsereget, megakadályozta, hogy Japán megtámadja a Szovjetuniót. A mi kötelességünk, hogy emlékeztessük a ma élőket, gyermekeinket, unokáinkat a kínai nép hősiességére. A mi dolgunk felfrissíteni Európa kollektív emlékezetét, a mi dolgunk felrázni Európa kollektív lelkiismeretét.

Az elmúlt héten Kínában a történelem új fejezetét írták – hangsúlyozta Thürmer Gyula. Hszi Csin-ping elnök történelmi jelentőségű kezdeményezést tett. Meg kell teremteni a világ globális kormányzását. Ehhez hosszú út vezet, de nem lehetetlen út.

Tiszteletben kell tartani minden nemzet egyenlőségét és szuverenitását. Vissza kell állítani a mindenki számára kötelező nemzetközi jogot. Vissza kell térni az ENSZ alapokmányához, amelyre ma is felépíthető a világ békéje. Sokoldalú, multilaterális együttműködés kell, tárgyalások, konzultációk, diplomácia és együttműködés háborúk helyett. Olyan nemzetközi rendszer kell, amely emberközpontú, az embereket, a népeket szolgálja. Az emberek, a népek legyenek a világpolitika főszereplői!

A Munkáspárt támogatja Kína harcát a békéért és a globális biztonságért – mondta a párt elnöke. A kínai nép győzelmeinek és sikereinek építője a Kínai Kommunista Párt. A kínai sajátosságú szocializmus a kínai nép meggyőző válasza korunk nagy kérdéseire – folytatta Thürmer Gyula. A Magyar Munkáspárt és a Kínai Kommunista Párt barátsága és együttműködése közös elveinken és érdekeinken alapul. Vigyázunk rá, mint szemünk fényére.

Yang Chao, a Kínai Népköztársaság nagykövetségének ideiglenes ügyvivője köszönetet mondott a Magyar Munkáspártnak az ünnepi rendezvény megszervezéséért. Kiemelte, hogy a Munkáspárt nagy tisztelettel viszonyul Kína történelméhez, a kí-

nai emberek alkotómunkájához, és ezt kínai részről nagyra értékelik.

Kiemelte, hogy a kínai népnek a japánok elleni harca fontos hozzájárulás volt a fasiszmus legyőzéséhez. A Kínai Népköztársaság ma is mindent megtesz a béke és biztonság megteremtéséért. A Sanghaji Együttműködés Szervezetének csúcsertekezlete és a szeptember 3-i pekingi magas szintű találkozók az egész világnak megmutatták Kína békétörekvését. Hszi Csin-ping elnök kezdeményezései a globális kormányzás megteremtésére reális megoldásokat kínálnak,

Az ügyvivő aláhúzta, hogy a magyar-kínai kapcsolatok öröndetesen fejlődnek. Eredményes együttműködés folyik a Magyar Munkáspárt és a Kínai Kommunista Párt között is.

Botta Melinda, az Országos Elnökség tagja javasolta, hogy az ünnepi ülés résztvevői közös levélben forduljanak Hszi Csin-ping elnökhöz, közösen fejtsek ki a Munkáspárt támogatását és szolidaritását. A Munkáspárt helyi szervezeteinek képviselői közfelkiáltással elfogadták a levelet.

A rendezvény résztvevői megtekintették az évforduló alkalmából rendezett fotókiállítást. A húsz darab nagy alakú fotót a kínai nagykövetség segítségével kaptuk meg. Az eredeti felvételek 1937-től 1945-ig követik az eseményeket. Az első képek a japánok támadását és pusztítását idézik fel, az utolsó képek a japán hadsereg vereségét, a kapituláció aláírását mutatják.

**Hszi Csin-ping Elvtársnak,
a Kínai Kommunista Párt
Központi Bizottsága főtitkárának,
a Kínai Népköztársaság elnökének**

Peking

Tisztelt Főtitkár Elvtárs!

Mi, a Magyar Munkáspárt budapesti és vidéki szervezeteinek képviselői azért jöttünk össze, hogy ünnepélyesen megemlékezzünk a kínai népnek a japán agresszorok és a fasizmus elleni háborúban aratott győzelmének 80. évfordulójáról.

Mi, magyar emberek tudjuk, hogy mi a háború. Nagyszüleink, szüleink megélték a második világháború szenvedéseit, a frontokon harcolók halálát, a városok és falvak elpusztítását, a holokausztot.

Átérezzük a kínai nép szenvedését, küzdelmét és áldozatát. Meghajlunk a kínai emberek hősiessége, emberfeletti kitartása előtt.

A kínai nép jelentős mértékben járult hozzá a fasizmus elleni európai és világméretű küzdelemhez. Kína japánok elleni hősie ellenállásának és a japánok feletti győzelmének fontos szerepe volt abban, hogy 1945-ben a magyar nép is felszabadulhatott a fasizmus alól, visszanyerhette függetlenségét és elindulhatott a szocializmus útján.

Mi arra tanítjuk gyermekeinket, unokáinkat, hogy soha ne felejtsek el a történelem tanulságait. Ne engedjék meg, hogy ismét háborúk pusztítsák el mindazt, amit az elmúlt nyolcvan évben a világ népei felépítettek.

Az emberiséget csak a világ globális kormányzása mentheti meg, Háborúk helyett békét akarunk, elzárkózás helyett együttműködést, gyengébbek kizsákmányolása helyett kölcsönösen előnyös kapcsolatokat.

Önökkel vagyunk a békéért és a globális biztonságért folytatott küzdelemben. A Kínai Népköztársaság ma a világ békéjének és biztonságos jövőjének legfőbb biztosítója.

Őszinte tiszteletünket fejezzük ki a Kínai Kommunista Párt minden tagjának. További sikereket kívánunk a kínai nép megújulásához, történelmi céljaik eléréséhez! A kínai sajátosságú szocializmus sikere a mi érdekünk is, nekünk is erőt ad küzdelmünkhöz.

Budapest, 2025. szeptember 6.

Magyar Munkáspárt
ünnepi megemlékezésének
részvevői

Csináljunk tőkésosztályt!

Ne tessék csodálkozni a címen! Ez a kapitalizmus lényege. Ezt teszi kivétel nélkül minden magyar kormány 1990 óta. Tőkésosztály nélkül ugyanis nincs tőkés rendszer.

A kezdet kezdetén egyszerű volt. A feudalizmusban voltak iparosok, kereskedők, akik polgársággá fejlődtek. A kibontakozáshoz azonban kellett a polgári forradalom, ami minden akadályt elhárított a tőke elől, és máris fejlődhetett a kapitalizmus, és vele a tőkésosztály.

A szocializmusban nem alakulhatott ki a tőkésosztály még csírájában sem. Voltak gazdagok, voltak befolyásos emberek, akik érdekeltek voltak a szocializmus megdöntésében, de ezek nem képeztek társadalmi osztályt.

A rendszerváltás után két dolgot kellett megcsinálni. Egyrészt, lebontani, eltüntetni a szocializmus bázisát jelentő osztályokat. A termelőszövetkezetek szétverésével megszűnt szövetkezeti parasztság és a hozzá kapcsolódó agrárértelmiség. Az ipari nagyüzemek, a bányászat szétzúzásával pedig a nagyüzemi munkásságot számolták fel, mint osztályt.

De meg kellett csinálni a magyar tőkésosztályt, különben a rendszerváltás társadalmi bázis nélkül megbukott volna. Az Antall-kormány hozzá is látott. Ismerősök, barátok, kiválasztottak gyorsan kaptak e-hitelt, amiből fillérekkért megvették a privatizálásra kijelölt állami vagyont. A termelőszövetkezetek szétverésével a kárpótlás keretében gyorsan lehetett földvagyonhoz jutni.

Néhányan visszajöttek azok közül, akik 1945-ben emigráltak. Például Zwack-birodalom ismét elfoglalta a helyét.

A tőkésosztályt gyarapították azok, akik a régi rendszer vezetői közül „jó időben, jó helyen” voltak, és ki-privatizálták a rájuk bízott állami tulajdont. Mesés birodalmak születtek, köztük a Gyurcsány-csoport is.

Mindez azonban kevés volt a magyar kapitalizmus megszilárdításához. Az állami vagyon nagy részét külföldi tőkéseknek adták el. Így létrejött a fejlődő magyar tőkésosztály és a külföldi tőke kölcsönös érdekeltsége.

Ebben a furcsa egyvelegben a liberális erőkhöz húzó tőkescsoportok tapasztaltabbak voltak, és a széles befolyásra tettek szert a médiában, a kultúrában, az állam számos intézményében.

Az első Orbán-kormány 1998-2002 között rádöbent arra, hogy a kormány birtokában sok mindent meg lehet tenni, de a tényleges hatalomhoz olyan erős tőkésosztály kell, amely létét a konzervatív kormánynak köszönheti.

Már 2002 után megindult, majd 2010 után felgyorsult a tőkésosztály konzervatív részének tudatos építése.

Megindult a „nemzeti bajnokok”, azaz a legnagyobb tőkescsoportok felfuttatása. A MOL, az OTP, a Mészáros Lőrinchez kötődő vállalati csoport jelentős hazai, sőt regionális erőközponttá váltak.

Az Orbán-kormány egész politikájában előtérbe kerültek az üzleti megoldások, a piacbarát projektek. 2011-től átalakították a dohánypiacot, nemzeti dohánypiacot hoztak létre.

2020-ben például megindult az egyetemek átszervezése, az üzleti szférába való integrálása. Az MTA-ról leválasztották a kutatói intézményeket és szintén a gazdasági szférába vitték.

Felgyorsult a magánegészségügy fejlesztése, ami napjainkban egyre terjeszkedik. Ez nem csak kórházak, rendelők megjelenését jelenti, hanem a mögöttük lévő tőkéstulajdonosok erősödését is.

A nagytóke kiterjesztette befolyását a szellemi élet számos területére. Alapítványok, kutatóintézetek egész sora jött létre. 2020-tól a Mathias Corvinus Collegium Alapítvány a tőkés társadalom egyik legbefolyásosabb intézménye lett.

2022 óta hadsereg- és hadiiparfejlesztés címén óriási állami pénzek mennek a magánszférába. Jászai Gellért 4iG cége óriási magyar állami támogatással kapcsolódik az amerikai hadiiparhoz. A korábban állami tulajdonba vett Rába most a 4iG birodalomhoz kerül.

A kormány 3 százalékos államilag támogatott lakáshitel bevezetésével új piacokat nyitott a bankoknak és az építőiparnak.

Az Orbán-kormány a külpolitikát is felhasználja a tőkésosztály építésére. Nem csak külföldi tőkét hoznak ide, hanem Közép-Ázsiában, a türk-államokban egyengetik az utat a magyar tőke terjeszkedése előtt.

A Balkán már régóta a magyar tőkekivitel fontos iránya. Ez több feladatot lát el egyszerre. A nagy magyar cégek profithoz, piachoz jutnak, de erősítik a külhoni magyar vállalkozói réteget is. A magyar kormány azért ragaszkodik a Balkán EU-integrációjához, mert ez a magyar tőke mozgását is könnyebbé tenné, és némi védelmet jelentene a Balkánra jövő török, kínai, orosz tőke ellen.

A tőkéről azonban nem árt tudni, hogy a tőke nem hűséges. Mindent és mindenkit addig támogat, amíg az érdekei megkívánják. 2010 óta a konzervatív kormány és a nagytóke érdekközössége megvolt. A kormány mindent megtesz azért, hogy ez meg is maradjon.

Bár sokak szerint ma nem aktuális, de azért nem árt emlékezni Marx szavaira. Marx szerint a tőke „saját sírásóját termeli ki”, mivel a kapitalizmus nem csak a tőkésosztályt teszi fejlettebbé, hanem a munkásosztályt is. Kína esetében azt látjuk, hogy ez a modern munkásosztály éppen a piacot állítja szembe a tőkével, és a nagyobb termelékenységével és nagyobb hatékonysággal győzi le a kapitalizmust.

Mit írna ma Moldova a vasútról?

Akit a mozdony füstje megcsapott címmel írt nagyszerű könyvet Moldova György – „a Mester” – a Magyar Államvasutak állapotáról, az 1970-es években. Megrázó, magával ragadó, gondolatébresztő riport-könyv volt. Nem lehetett úgy elolvasni, hogy ne keltessen az emberben ellentmondásos érzelmeket.

Ismerteti a MÁV akkori állapotát, részletezve a szakterületeket. A beszélgetésekben szó esik a második világháború előtti és alatti viszonyokról is, de a vezérgondolat azt elemzi, hogy mi történt a háborút követő három évtizedben. Nem szeretném lelőni a poént, hátha valakinek kedve támad ismét elolvasni ezt az érdekes és megrázó olvasmányt, vagy kedvet kapva első ízben belevágni.

A lényeg – a 70-es években bizony voltak hiányosságok. Ennek ellenére volt egy olyan vállalata a Magyar Népköztársaságnak, hogy MÁV, amire az utazni vágyó tömegek számíthattak. Sokszor csak állóhelyet találtunk, sokszor túl meleg volt a vagonokban, nem mindig volt pontos a vonat, a tisztaságról is akadtak indokolt kérdések. Tudtuk utasként és tudtuk vasutas-ként is.

De azt is tudtuk, hogy a vasúthálózatunk javarészt a két világháborút követően a szomszédos, korábban talán nem is volt országok kapták meg, ezeket ki kellett a háború után váltani. A lerombolt vonalakat és objektumokat meg kellett javítani, vagy teljesen pótolni. A kirabolt ország mozdonyait, személyszállító kocsijait, teher vagonjait, speciális járműparkját pótolni kellett. A pályák újjáépítéséhez a vasiparnak biztosítania kellett a megfelelő síneket, a gépgyártásnak a jármű- és alkatrész pótlást, a telefongyárnak az országos távbeszélő szolgáltatás minden kellékét, a kiterő gyárnak a váltókat, a bányáknak a szénét.

A MÁV állam volt az államban, életre kellett kelteni egy olyan komplex szervezetet, ami aztán az ország vérkeringését alkotta. Milliók utaztak munkába és haza, iskolába, nyaralni, bevásárolni. Építőanyag jutott el a gyárhoz az építkezésekig, tüzelő a bányáktól a tüzepekig, mezőgazdasági termények a hizlaldáig, konzervgyárakig, malmokig, piacokig.

Ennek is köszönhetően felépült egy ország, a dolgozóknak volt munkája, az iskolákba tódultak a diákok, a dolgozók asztalára friss, hazai étel került. Új házakba és lakásokba költöztek családok, akik korábban álmodni sem mertek erről. Ferencváros, Záhony és Szolnok – legnagyobb pályaudvaraink – ha mesélni tudnának, csak ódákat zengenének azokról az időkről.

Moldova leírja a bajokat is.

A 70-es években még sok a régi építmény, lassan halad a korszerű közlekedésbiztonsági fejlesztés, a géppark egy része még a háború előtti stb. Igaza volt, ez volt a helyzet. Ennek ellenére egymást érték a vonatok a fővonalakon, a közlekedés biztosított, a szállítás folyamatos volt. Felépült a vasút, lassan, de fejlődött is és főként, működött!

Hagyjuk egy kicsit Moldovát és beszéljünk az azóta eltelt 50 évről!

A rendszerváltást követően szétdarabolták a MÁV szolgáltatait és üzletágait. A jövedel-

mező ágakat elvitte a tőkés, a ráfizetéses maradt az állami kezelésben. Nem fogjuk itt sem a hibás, sem a bűnös döntéseket sorolni. Elég megnézni a médiákban a vasúttal foglalkozó híreket. Késés, utasok és dolgozók biztonsági problémái, üzemképtelenség, kisiklás, pályahibák, élehetetlen körülmények.

A rendszerváltáskor azt ígérték a politikusok, hogy jobb lesz. És el is hittük, hogy javulhat a helyzet, mert tudtuk, hogy lehet javítani minden területen. De az eltelt öt évtized nem hozta el azt az eredményt, amit vártunk. Sőt, még azt sem tudja felmutatni, amit a Magyar Népköztársaság vasútja felmutatott a háborútól a hetvenes évekig! Hiszen nem kellett kirabolt, felrobbantott, lebombázott, kiégett, feltépett stb. állapotról induljanak, egy kész vállalatot vettek kézbe a rendszerváltók.

Igen, hallom a fülemben az ellenkezést, hogy de vannak felújított vonalak, újul a járműpark, kifestenek irodákat. De ez az egész úgy tűnik kívülről, mintha csak foltoznának, ötletelnének a döntéshozók. Nem lenne sportszerű tagadni, hogy vannak fejlesztések, ám mégis a helyzet azt mutatja, hogy a szocializmusban többet és jobban foglalkoztak a MÁV-val, többet és jobbat értek el, mint a „piacgazdaság boldog időszakában”. Akár kilométerekben, akár tonnákban, akár jármű vagy utas számban nézzük, valamit jobban csinált a szocializmus. Mi lehet ennek az oka, mi tette hatékonyabbá, megbízhatóbbá, eredményessé a vasutat?

A válasz túl egyszerű: a szocializmus. Na, jó, ennél azért több: a szocializmus és a tervgazdálkodás. Az 5 éves tervek. Az egész népgazdaság! Nem volt elég azt írni az újságban, hogy vasúti kormánybiztost neveztek ki és innentől új kávéfőzője van a zajtai bakternek, tessék örülni, tapsolni, ahogy ma teszi a sajtó. Hanem meg kellett oldani a tömegek és áruk szállítását. Ehhez pontosan, kiszámíthatóan el kellett dönteni, milyen ütemben állnak helyre a vonalak, honnan- és mennyi járműre lesz szükség, mennyi munkaerőt lehet a feladatra mozgósítani, és így tovább – igen addig, hogy a zajtai bakternek legyen kávéja munka közben. A tervgazdaság komplexitásában tekintett a vasútra, nem szétdarabolt kis mócsingjainak foltoztatásaként, talált forrásért lobbizgatva, mint teszik ezt a mai viszonyok között.

„A Mester” vajon milyen címet adna egy könyvnek a mai vasút viszonyairól? – A vonat alá sín kő, meg sínkő.

**KÓS ZOLTÁN,
AZ ORSZÁGOS
ELNÖKSÉG TAGJA**

„Ukrajnára nincs szükség!” – mondta Thürmer Gyula a Kontextusnak adott interjújában”

„A Magyar Munkáspárt „mozgalmas” múltjáról és konszolidált jelenéről, a klasszikus baloldal és a jobboldal közös értékeiről – a nemzetállamról, a családról és a békéről – beszélgetett a Kontextus műsorában Megadja Gábor és vendége, Thürmer Gyula. A Munkáspárt elnöke elárulta azt is, mit szokott javasolni az embereknek Magyar Péterrel kapcsolatban...

A Munkáspárt nem a kormányhoz közel álló politikai tényező, „mégis vannak olyan kormányzati döntések, célkitűzések, amikre azt mondjuk: igen, ezt támogatjuk!” – mondta Megadja Gábor Kontextus című podcastjában Thürmer Gyula. A Magyar Munkáspárt elnöke az interjújában elismerte: a konzervatívok sok hasonlóságot láthatnak a Fidesz és a Munkáspárt programjában, ilyen – többek közt – a nemzetállam fogalma, a migráció elutasítása vagy a családok, a gyermekek védelme. Utóbbival kapcsolatban

THÜRMER GYULA KIJELENTETTE: A CSALÁD IGENIS FÉRFI ÉS NŐ SZÖVETSÉGE, ÉS „AZ LENNE A FURCSA”, HA EZT NEM ÍGY GONDOLNÁK.

A pártelnök szerint az idei Pride egy kormányellenes politikai rendezvény volt.

Magyar Péter: Se pénz, se mozgástér...

Magyar Péter kormányfői ambícióival kapcsolatban leszögezte: az embereknek teljesen felesleges rá szá-

vazniuk, hiszen az Orbán-kormány mindent megtesz a magyarok érdekében, amire csak lehetősége van – márpedig Magyar Péternek ennél jóval kevesebb lehetőség állna rendelkezésére.

„HONNAN LENNE PÉLDÁUL PÉNZE?” – TETTE FEL AZ ALAPVETŐ KÉRDÉST THÜRMER GYULA, AKI SZERINT AZ EURÓPAI UNIÓ NEM TUDNA, KÍNA PEDIG NEM AKARNA PÉNZT ADNI MAGYARNAK.

Szerinte a Tisza-elnök „járhatja a kórházakat és panaszkodhat” is arra, hogy minden milyen rossz,

„de ha ők győznének, az első lépésük az lenne, hogy totálisan privatizálnák az egészségügyet”.

Azt is leszögezte: miután Magyar Péternek nincs mozgástere,

AZONNAL BELEVONNÁ MAGYARORSZÁGOT AZ OROSZ-UKRÁN HÁBORÚBA IS.

Az oroszok nem akartak háborút, a háborús „megoldást” a Nyugat erőltette, a pofont a Nyugat provokálta ki – fűzte hozzá. „Undorítónak és elfogadhatatlannak” nevezte a kárpátaljai magyar kisebbség elleni ukrán atrocitásokat és a nyelvtörvényt is, egyúttal vázolt egy szerinte reális helyzetet:

MI TÖRTÉNIK, HA TOVÁBB NŐ A FESZÜLT-SÉG UKRAJNA ÉS MAGYARORSZÁG KÖZÖTT, ÉS – AKÁR NYUGATI NYOMÁSRA – AZ UKRÁNOK EGYSZER CSAK CSAPATOKAT VEZÉNYELNEK A MAGYAR HATÁRRA?

Thürmer Gyula kijelentette: „ukrán-ügyben” Magyarország csak keleti partnerekben bízhat, illetve szerinte „nem kellene félnünk az oroszokkal közös határoktól sem”, Ukrajnára pedig egyszerűen nincs szükség.”

Ünnepi megemlékezés a Munkáspárt székházában

Ünnepi megemlékezésre került sor szeptember 6-án a Munkáspárt székházában. A kínai népnek a japánok feletti győzelmének 80. évfordulóját ünnepelték a Munkáspárt aktivistái kínai vendégek jelenléte mellett.

